

Βίスマρκ ἀληθῶς σιδηροῦς, διότι ἔφερε θώρακα πράγματι τοιοῦτον. Ἡ ἐπιγραφή, ἣν ἔφερε «πρέπει νὰ φοβῆται καὶ τὴν σκωρίαν» καὶ ἡ μέγιστη ὁμοιότης νομίζομεν, ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐπισπᾶσθαι τὴν προσοχὴν τῶν . . . μικροδικῶν.

Διάλογος μεταξύ δύο κάτωθεν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης, ὅταν διήρχοντο αἱ ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου :

- Ποῖον προσκαλεῖ ὁ Δηλιγιάννης ;
- Τὰς διαφόρους ἡλικίας . . . τοῦ ἀνθρώπου.

Αξενίσει

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ

Η ΖΕΣΤΗ

Ὅλα εἶδω ἀλλάξατε καὶ τὰ στοιχεῖ' ἀκόμη καὶ ὁ Μάρτης ὁ πεντάγωνος ἀλλάξε φέτος γνῶμη καὶ ἔσ' τὰ καλὰ καθούμενα χωρὶς καὶ αὐτὸς τὰ ξέρη πρὶν νὰ λθῇ κἄν ἡ ἀνοιξη μᾶς φέρει καλοκαῖρι.

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Μὲ τὰ γλυκὰ-γλυκὰ τοὺς βλέμματα μελαγχροταῖς, γαλατομμάταις, μὲ τ' ἀνοιξιὰτικα φορέματα τώρα γυρίζουνε ἔς τῆς στράτας.

Ἄ! πῶς μ' ἀρέσει τὰ γυρνοῦνε θλα τ' ἀχόρταγά μου βλέμματα ἔς τῆς κοπελούδαις ποῦ περνοῦνε μὲ τ' ἀνοιξιὰτικα φορέματα!

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Τώρα ποῦ τῆς ἀποκρηαῖς δὲν ἔχομε πλησίον τί θ' ἀπογίγῃ ἄρ' γε καὶ τὸ κλαπὲν μουσεῖον;

Η ΠΛΑΣΤΗ ΜΑΧΗ

Εἶν' ἀληθὲς πῶς ἔχομε γερὴ καρδιὰ ἔς τὰ στήθια, μ' ἀφοῦ μᾶς ἐμποδίζουνε τὸν πόλεμον ἔς τ' ἀλήθεια, ἀφοῦ καὶ τοὺς ἀποκλεισμοὺς ἀδίκως καρτεροῦμε καὶ μᾶς ταΐζουν λάχανα καὶ τῆς φωταῖς ἀκοῦμε, ἐμεῖς γὰρ τὸ γενάτι τοὺς ἔς τὴν ἐποχὴ μας τούτη κάνομε μάχαις ψεύτικαῖς ἑοδεύοντες μπαροῦτι.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ἡ τελευταία Κυρζακή, τὸ λέγε πλέον ὅλοι, ἔκανε παριζιάνικη τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν, καὶ ἐκεῖνοι ποῦ τὸ ἔβρουνε τ' ὁμολογοῦνε πάλιν πῶς πονηρὰ δὲν γίνεται παρόμοιο καρναβάλι. ἀπόδειξις πῶς οἱ ρωμηοὶ καὶ ἀφέντες καὶ κυράδες εἶνε οἱ τελειότεροι τοῦ κόσμου μασκαράδες.

ΒΟΥΛΗ

Δοιοὶν περὶ πολιτικῆς κατέρας δὲν ἔμεινεν ;
πότε γὰρ ὄνομα Θεοῦ θ' ἀρχίσῃ ἡ Βουλὴ;

Κοσκίτζης

ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣΚΑΡΕΜΕΝΗ

Ἄχ! δὲν ἔμπορ' νὰ καταλάβω τί συμβαίνει.
Προχθὲς ἀκόμη, φῶς μου, τόσῳ μ' ἀγαποῦσες
Εἰς τὸν χορὸν δὲν ἐφαινόσουν κακωμένη
Καὶ μ' ἐβλεπες κρυφά, κρυφά καὶ μοῦ γελοῦσες.

Καὶ βάλ'ε χορεύημε καὶ πόλκα καὶ καδρίλια
Γυρίζαμε ζευγάρι καὶ οἱ δύο τρελλοὶ
Σὲ ἀκουα ποῦ μοῦ ἔλεγε λογάκια χίλια
Καὶ μ' ἀφηνεῖς τὰ σκύβω καὶ τὰ σὲ φιλοῦ.

Ἦρθες καὶ σὺ ἀγάπη μου μασκαρεμένη
Μ' ἐκείνη τὴν κομψή σου χωρικὴ στολὴ
Τρελλὴ ἀπὸ τὸν ἔρωτα καὶ σὺ καυμένη
Ἀλλὰ καὶ γὰρ τρελλὸς ἀκόμη περὶ πολὺ.

Πέρασαν ἡ Ἀποκρηαῖς καὶ χθὲς ποῦ σ' εἶδα
Κάτω στὸ Φάληρον θερμὸς ἀπ' τὰ φιλιὰ σου
Τώρα ποῦ δὲν φορεῖ κατεῖς τὴν προσωπίδα
Φαντάσου εἰ θὰ κάνωμ', ἔλεγα, φαντάσου.

Τὰ ὄνειρά μου θμῶς ἔπαυε στὰ χαμένα
Δὲν ἦτανε τὰ σχέδιά μου σχέδιά της
Μ' ἀφήνει μὲς τὸν κόσμον μασκαρὰ ἐμένα
Γιατ' εἶχε μασκαρέψει, λέγει, τὴν καρδιά της.

Λέωνος

ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Ὁ κ. Γρηγόριος Δ. Ξενόπουλος, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων τοῦ ὠραίων διηγημάτων, ἐδημοσίευσε πρὸ τινος εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν ὑπὸ τὸν ἐλκυστικὸν τίτλον **Ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου.** Ἡ μυθιστορία αὕτη ἐξεδόθη καὶ εἰς ἰδιαίτερον τεύχος φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἀφοῦ κατὰ τὴν πρώτην δημοσίευσίν του δὲν ἐγράφηκεν τι, ὀφείλομεν νὰ εἰπωμεν, ὅτι διεξιόντες τὸ ἔργον, εὖρομεν καὶ τοὺς χαρακτήρας τῶν προσώπων φυσικούς καὶ τὴν γλῶσσαν ὁμαλωτάτην. Ὁ συγγραφεὺς προέθετο νὰ ἐξετάσῃ ἕνα χαρακτήρα ἀληθῶς γενικευθέντα ἐν Ἑλλάδι, τὸν χαρακτήρα ἐκείνων, οἵτινες αὐτοκαλοῦνται ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς ἐνὸς τούτων. «Καὶ ἕνα μόνον τῶν τρεπομένων τὴν αὐτὴν ὁδόν, λέγει ὁ συγγραφεὺς, τῶν τυφλῶς χωρούντων πρὸς τὸ βάραθρον, εἰς ὃ πίπτει ἐπὶ τέλους ὁ ἥρωας μου, εἴαν σώσῃ, τὸ ἔργον ἔσται ὑπεράνω παντὸς πόνου καὶ πάσης ἄλλης ἱκανοποιήσεως.» Ἡμεῖς διαβεβαιούμεν τὸν συγγραφεῖα, ὅτι οὐχὶ μόνον ἕνα θὰ σώσῃ ἐκ τῶν αὐτοκαλουμένων τούτων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλην ἱκανοποίησιν νὰ πείσῃ πάντα, ὅτι εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ γράψῃ καὶ καλλίτερον ἔργον.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ. Ἐδημοσιεύθη ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Κωνσταντίνου, φιλοκάλως ἡ «περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως» μελέτη τοῦ παρ' ἡμῖν ἐγκρίτου νομομαθοῦς κ. Α. Μομφεράτου, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κατ' ἐντολὴν τοῦ συνταγθεῖσα. Ἡ μελέτη αὕτη, τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς τῆς Θέμιδος κύκλους.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗ. Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις στοιχειώδους μηχανικῆς θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης, μετὰ 800 περίπου εἰκόνων καὶ σχημάτων. Συγγραφεὺς ταύτης εἶνε ὁ γνωστὸς νομομηχανικὸς κ. Ν. Γαζής.

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ. Ὑπὸ τοῦ κ. Κάρου Ἑρρίκου Γέλλερτ ἐδημοσιεύθη Ὁδηγὸς Συμπεριφορᾶς κατὰ τὸ ἀγγλικὸν Don't. Εἶνε φιλοκάλως τετυπωμένος καὶ μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου. Περιττὸν εἶνε νὰ εἰπωμέν τι περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ βιβλίου τούτου ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅσον ἔχομεν ἀνάγκην πάντες ἐνός . . . Ὁδηγοῦ Συμπεριφορᾶς.